

MODERN SCIENTIFIC CHALLENGES AND TRENDS

ISSUE 11 (22)
Part 3

DECEMBER 2019

Collection of Scientific Works

WARSAW, POLAND
Wydawnictwo Naukowe "iScience"
20th December 2019

ISBN 978-83-949403-3-1

MODERN SCIENTIFIC CHALLENGES AND TRENDS: a collection scientific works of the International scientific conference (20th December, 2019) - Warsaw: Sp. z o. o. "iScience", 2019. Part 3 - 151 p.

Languages of publication: українська, русский, english, polski, беларуская, казакша, o'zbek, limba română, кыргыз тили, Հայերեն

The compilation consists of scientific researches of scientists, post-graduate students and students who participated International Scientific Conference "MODERN SCIENTIFIC CHALLENGES AND TRENDS". Which took place in Warsaw on 20th December, 2019.

Conference proceedings are recommended for scientists and teachers in higher education establishments. They can be used in education, including the process of post - graduate teaching, preparation for obtain bachelors' and masters' degrees. The review of all articles was accomplished by experts, materials are according to authors copyright. The authors are responsible for content, researches results and errors.

ISBN 978-83-949403-3-1

© Sp. z o. o. "iScience", 2019
© Authors, 2019

SECTION: SCIENCE OF LAW**Brînza Sergiu Mihail (Chişinău, Moldova)**ANALIZA ERORILOR DE APLICARE A ART. 172 „ACŢIUNI VIOLENTE
CU CARACTER SEXUAL” DIN CODUL PENAL

AL REPUBLICII MOLDOVA..... 101

Stati Vitalie Anatol (Chişinău, Moldova)**Stati Natalia Gheorghe (Străşeni, Moldova)**

HĂRȚUIREA LA LOCUL DE MUNCĂ ÎN REPUBLICA

MOLDOVA: ABORDĂRI TEORETICE ŞI PRACTICE..... 116

Tăbîrţă Adrian (Chişinău, Moldova)CU PRIVIRE LA OPORTUNITATEA MENȚIONĂRII ÎN NORMA PENALĂ
REFERITOARE LA SAMAVOLNICIE A DEZACORDULUI VICTIMEI CU

PRIVIRE LA SĂVÂRŞIREA ACŢIUNII DE CĂTRE FĂPTUITOR..... 133

Tăbîrţă Adrian, Pîntea Andrei (Chişinău, Moldova)AUTOAPĂRAREA DREPTURILOR CIVILE ŞI SAMAVOLNICIA: CRITERII
DE DIFERENȚIERE.....

138

Сокиринська Оксана (Біла Церква, Україна)ПРАВОВА ПРИРОДА ТА УМОВИ ПЕРЕМІР'Я ВІДПОВІДНО ДО НОРМ
МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА.....

143

Стрижакова Анастасия Юрьевна (Мариуполь, Украина)

ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ ТРАНСГРАНИЧНОГО СОТРУДНИЧЕСТВА...

147

Сокиринська Оксана
Білоцерківський національний аграрний університет
(Біла Церква, Україна)

ПРАВОВА ПРИРОДА ТА УМОВИ ПЕРЕМИР'Я ВІДПОВІДНО ДО НОРМ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА

Summary: *Given the armed confrontation of the Ukrainian state and the constant attempts of the government to settle the conflict in the Donbass using any possible means recommended by international law, the article analyzes the historical development of the concept of the truce and understanding its essence in various conflicts. The author outlines and explains the main, in the author's opinion, fundamental issues that should be included in any truce agreement.*

Keywords: *truce agreement, military conflict, peace agreement, prohibited actions*

В умовах збройного протистояння, що відбувається в Україні питання встановлення перемир'я, дотримання його умов учасниками конфлікту та правового регулювання наслідків досить актуальне для нашої країни. Угода про перемир'я не є мирною угодою. Незважаючи на те, що головна її мета полягає у припиненні вогню та призупиненні військових дій, вони призупиняються лише на певний строк, що конкретно обумовлений, або невизначений. Угода про перемир'я не припиняє стану війни в якому перебувають воюючі сторони. Стан війни зберігається зі всіма його наслідками як для воюючих так й для нейтральних держав. Наприклад, в угоді про перемир'я в Кореї період часу не обумовлено, що дозволяє будь якій із сторін конфлікту розірвати його [1]. Фактично Північна Корея денонсувала цю угоду в 1997 році.

Раніше, угоди про припинення вогню, що укладались на короткий строк, використовувались лише для того, щоб винести з поля бою вбитих та поранених. В останні десятиліття, угоди про перемир'я набувають все більшого значення внаслідок того, що вони, частіш за все, є єдиними домовленостями, на основі дії яких реально припиняються військові дії. Хоча в більшості випадків, вони не є підставами для укладення миру, на відміну від минулих часів.

Прийнята у Гаазі у 1907 році, IV Конвенція про закони і звичаї війни на суходолі визначає поняття та зміст перемир'я. «Перемир'я (або тимчасова угода про мир) – це припинення активних військових дій на період, що узгоджено воюючими сторонами. Воно не є частковим або тимчасовим миром; це лише призупинення військових операцій в межах, узгоджених сторонами» [2].

Звичайно, що сторони також можуть включати в угоду про перемир'я ті умови і положення, що є для них бажаними і про наявність яких сторонам вдалося домовитись. Однак, в угоду про перемир'я вкрай рідко включають зобов'язання, що стосуються порушення законів ведення збройних конфліктів, звичаєві норми це забороняють.

До основних, принципових питань встановлення перемир'я, на мою думку, відносять:

- ✓ дата і час набрання чинності договору про перемир'я;
- ✓ тривалість цього процесу;
- ✓ проходження демаркаційної лінії та нейтральна зона;
- ✓ ставлення до цивільного населення;
- ✓ заборонені дії під час перемир'я;
- ✓ поводження з військовополоненими;
- ✓ механізм проведення консультацій;
- ✓ інші питання військового та політичного характеру.

Особливо важливим, вдається, надати достатньо часу для інформування всіх військових підрозділів про настання перемир'я, в іншому випадку, вони можуть ненавмисно порушити цю угоду, продовжуючи військові дії вже після набрання нею чинності. Навіть в наш час, коли передача інформації може здійснюватись миттєво, не кожен солдат або група солдат можуть мати засоби, які дозволять негайно отримати інформацію.

В минулі часи, за звичай, але не обов'язково, вказували період, протягом якого угода про перемир'я буде діяти. Сьогодні, цієї умовою часто нехтують, можливо спираючись на припущення, що в найближчому майбутньому передбачається укладення мирної угоди. За загальним правилом, якщо угода про перемир'я не містить вказівок на конкретний строк дії, вона залишається в силі до того часу, доки її офіційно не розірве одна із сторін конфлікту. Хоча не існує нормативного акту, який би вимагав такого попередження, все ж сторони можуть розраховувати, що про припинення дії угоди буде оголошено завчасно, як про подію, що вступає в силу після закінчення певного проміжку часу або в певний момент майбутнього, а не шляхом поновлення вогню та бомбардувань.

Жодна конвенція, що стосується законів і звичаїв війни, не містить спеціальних положень щодо демаркаційних ліній та нейтральних зон («нічиєї землі»). Однак, вдається необхідним передбачати існування цих елементів у договорі про перемир'я. На мою думку, такий крок дозволить попередити інциденти, які були б небезпечними для обох сторін, оскільки, вони призводять до ненавмисного відновлення військових дій.

Майже кожна угода про перемир'я укладається в той час, коли одна із сторін конфлікту здійснює окупацію території іншої. Це свідчить про те, що на окупованій території, яка знаходиться під контролем однієї із сторін, проживає вороже їй цивільне населення. В цьому випадку, Міжнародне гуманітарне право, дає чіткі рекомендації через дію IV Женевської Конвенції [3]. Дотримання вимог цієї Конвенції дозволить сторонам не порушувати закони та звичаї війни. Хоча, наприклад, в IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі йдеться про те, що якщо угода про перемир'я не містить положень, які стосуються цього предмету, то відносини з таким цивільним населенням залишаються незмінними, кожна з воюючих сторін «продовжує зберігати свої існуючі права, включаючи право попереджати або контролювати будь які відносини між представниками населення зі свого боку лінії фронту, з особами, що знаходяться за лінією фронту на території противника» [2].

В договорі про перемир'я дуже рідко містяться заборони на будь які конкретні дії воюючих сторін, окрім, основної заборони на ведення військових дій. Також іноді трапляється, що одна з сторін конфлікту застосовувала якісь заходи, коли її опонент вчиняє дії, що вона вважає забороненими. Однак, безумовно, будь яке порушення угоди про перемир'я, включаючи військові дії, підпадають під визначення «заборонених дій». Незважаючи на те, що договір про перемир'я в Кореї не містив конкретних положень з цього приводу, тим не менше, постійні порушення Північною Кореєю кордонів демілітаризованої зони, будівництво тунелів під нею, а також висадку на територію Південної Кореї спецпризначенців, безумовно, можна вважати забороненими діями.

Аналіз історії ведення збройних конфліктів показав, що питання поводження з полоненими завжди було наріжним каменем будь якого конфлікту, а надто умов перемир'я. Зараз ми бачимо, що в переговорах України з ЛНР та ДНР, проблема залишається не змінною і все, що стосується полонених, має чіткий супротив з боку сепаратистів. Ця проблема була найважчою з тих, що стояли перед учасниками переговорів про укладення корейської угоди про перемир'я, на це пішло більше року часу. Представники Організації Об'єднаних Націй наполягали на «добровільній репатріації», яка б означала, що будь хто з військовополонених міг повернутись у військо в якому він проходив службу до полону, або вчинити так, як він вважає найкращим для себе. Сьогодні, «добровільна репатріація» стала нормою міжнародного права й відповідні положення про її застосування, безумовно, повинні входити в договори про перемир'я у майбутньому.

Механізм проведення консультацій під час перемир'я в кожному конкретному конфлікті свій. Говорити про такі механізми в конфлікті на Донбасі вважаю не коректним, оскільки цей конфлікт ще не вирішено. Гарний приклад, на мою думку, комісій, що створюються при укладанні угоди про перемир'я передбачено в договорі про перемир'я в Кореї. В наслідок цієї угоди була створена Комісія по репатріації. В її склад ввійшли представники нейтральних держав, завданням яких був нагляд за поводженням з військовополоненими під час перемир'я. Також була створена Комісія по військовому перемир'ю з визначеними командами спостерігачів. В її функції входило, власне, спостереження за виконанням самої угоди про перемир'я. Остання Комісія спостерігачів Організації Об'єднаних Націй з власними інспекційними командами повинна була гарантувати виконання сторонами певних умов угоди [1].

В наш час, люди, що беруть участь у переговорах по укладенню угоди про перемир'я отримують від своїх урядів повноваження на узгодження питань політичного характеру. Інколи уряди доручають проведення таких переговорів дипломатам (наприклад, В'єтнам), іноді політичним діячам (наприклад, Україна), а інколи військовим (наприклад, Корея).

Останнім часом угоди про перемир'я набувають все більшого значення як міжнародні угоди, оскільки під тиском обставин, вони часто є єдиними угодами, які підтверджують припинення військових дій, хоча в більшості випадків, їх укладення не тягне за собою укладення мирної угоди та остаточне припинення вогню.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Корейское соглашение о перемирии (1950-1953). – Електронний ресурс. – режим доступу: [https://ru.wikipedia.org › wiki](https://ru.wikipedia.org/wiki) ›
2. IV Конвенція про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі Гаага, 18 жовтня 1907 року. – Електронний ресурс. – режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_222
3. Женевська Конвенція про захист цивільного населення під час війни. Женева, 12 серпня 1949 р. Четверта Женевська Конвенція (1949). – Електронний ресурс. – режим доступу: <https://www.icrc.org/rus/resources/documents/misc/geneva-convention-4.htm>

MODERN SCIENTIFIC CHALLENGES AND TRENDS

Executive Editor-in-Chief: PhD Oleh M. Vodiany

DECEMBER 2019

ISSUE 11 (22)

Part 3

The results of scientific researches, errors or omissions are the authors' responsibility

Founder: "iScience" Sp. z o. o.,
NIP 5272815428

Subscribe to print 25/12/2019. Format 60×90/16.
Edition of 100 copies.
Printed by "iScience" Sp. z o. o.
Warsaw, Poland
08-444, str. Grzybowska, 87
info@sciencecentrum.pl, <https://sciencecentrum.pl>